

عممار ئەلمەئمون
وەرگىرانى: كارزان غەفوور

مەى

لەنيوان پەرۆشىي سەردەمى
جاھىلى و قورخكارىي سەردەمى
ئىسلامىدا

رەسەنەكەى

ھەرچى مېژوو و پېشەى مەيسازىيە، لەسەردەمى جاھىلىدا بۆ كۆمەلېك بەيتوبالۆرە و مېتۆلۆژىيە دەگىرنەو، كە وى دەمى لەناو ەەرەباندا بۆلۆبوو ەتەو، (شەمسەدىنى كورى موحەممەد)، كەلە سالى (859ك) دا مردوو، لە بەشى دووەمى كىتەبەكەيدا (حلبە الكمىت) دەلېت: «بەكەم كەسېك تىرى گوسىيىت بۆ شەراب، شەيتان بوو و بۆ قايىل و نەوەكانى گوسى»، ھاوكات (دەمىرى) ش لە كىتەبەكەيدا (حىاھ الحىوان الكبرى) دەلېت: (دەگىرنەو، كاتېك ئادەم لە بەھشتدا دارمىوى ناشت، شەيتان ھات و تاوسىكى سەربىرى و درەختەكەش لەخوئىنى وى خواردەو، گافەكېش گەلەى كرد، ئەمجارە شەيتان مەيموونىكى بەسەردا سەربىرى و درەختەكە لەخوئىنى ئەوېشى نۆشى، كاتېكىش بەرى داھىشت، شىرىكى بەسەردەو سەربىرى و لەخوئىنى وېشى نۆشى، گافەكى بەرھاتە پىگەيشت، بەرازىكى بەسەردا سەربىرى و درەختەكە لەخوئىنى بەرازكەشى نۆشى، بۆيە ئەو كەسەى مەى دەخواتەو ھەر چوار ەسفەكەى پېشووئى دەخزىت، چونكە سەرەتا كە دەبىنۆشىت، رەنگى پېستى دەكرېتەو ەجوان دەبىت، ەك چۆن تاوس خۆى نەمىش دەكات، كاتېكىش كارىگەرىبى سەرخۆشىەكە دەردەكەوئىت، ەك مەيمون يارى دەكات ەچەپلە لى دەدات و سەما دەكات، كاتېكىش پاددەى سەرخۆشىەكەى زىاد دەكات، نۆرەى سىفەتى شىرېبوونەكە دىت، گىچەل دەكات و دەست دەوەشىنئىت و قسەى ھەلېت و پەلېت دەكات، پاشان ەك بەراز دەغەزىت و ەزى لە خەو ە لە پەل و پۆ دەكەوئىت).

(جاھىلى: سەردەمىكە لە مېژوو-ئەدەبىيات-فىكر وگىرەنەو ەى ەەرەبىدا، دەكەوئىتە پېش سەرھەلدىنى ئىسلامەو، واتە نابى بە مانا زمانەوانىيەكەى لەم دەستەواژەىە پروانرېت - ەوگىر).

زۆرەى ژيار وگەلانى سەرزەمىن ئاشنايىيان بە مەى ھەبوو، ئەو شەلمەنىيە فرەجۆر و سىفەتەى، ھەندىك پىى ھەلپژاون وقەدەغەيان كىردوو ە ھەندىكى تر قىلپان كىردوو، و تا پاىەى خوداگەل شكۆيان داوەتئ، باروؤخى ەرەبىش لەگەل مەيدا لەمە بەدەر نەبوو، بەجۆرىك بەر لە ھاتنى ئىسلام بە شىوەىەكى جۆراو جۆر پىى ئاشنابوون، ولە تىرى و خورما و جۆ و مېوژ وگەمەشامى دروستيان كىردوو (شەرابى خورما پىى دەوترىت كوسىس)، ھەبوونى مەى و خاوندارىتتەىكەى ماىەى شانازى وپاىەدارىبى بوو، مەبخاوردنەو ەش ئاماژە بوو بە پاىەبلىدى و دەولەمەندى.

ھاوكات ەرەب لەدەرەو ەى دوورگەكەى خۆشيانەو، مەيان ھاوردە كىردوو، ئەو ەش لە يەكېك لە موعەلەقاتەكانى شاعىرى جاھىلى (ەمر بن كەلسوم) دا رەنگ دەداتەو، كە دەلېت:

كچە مەگىر لەخە و رابە و جامى شەرايمان بۆ بىنە

توخودا چى تر ھەلپان مەگرە مەى و بىرەى ئەندرىنە

(ئەندرىن) شارۆچكەىەكى باكورى سوريە بوو، بە دارمىو و شەرابە باشەكەى ناسراو، ئەو ەش واىكىردوو ەبىتە سەراچاوى مەى بۆ نپوەدورگەى ەرەبى، ھاوكات لە بوسراى شام، و(بەيتەلرئەس) يەكېك لە گوندەكانى ناوچەى ئۆرەدى ئوردونىشەو، ەك ياقوتى ەمەوى لە (معجم البلدان) باس دەكا، دەستيان بە مەى راگەيشتوو.

بلاو بوونه وهی له سه رده می جاهیلیدا

بلاو بوونه وهی مهی له سه رده می جاهیلیدا، یاساگردنیکی وای به دوا دا نه هات، چونکه باسی مه یخانه و دانیشه تنه کانی مه یخواردنه وه ئاشنایه و زۆر هاتووه، هه رچی گێرانه وه ئیسلامیه کانی، هه ندیک که سی خاوه ن پیگه جیا ده که نه وه، و وا وه سفیان ده که ن پێش ئیسلامیش ده میان له مهی نه داوه، له وان هه ش: (عه بدو لموته لیبی کوری هاشم، شه یبهی کوری په یبهی کوری عه بدوشه مس که له جهنگی به دردا کوژرا، عوسمانی کوری عه ففان، وه رهقهی کوری نه وفه ل، فه یسی کوری عاصمی سه عدی، عه بدو لئای کوری جه دعان»، ئەمه و یه که مین که س له سه رده می جاهیلیدا مهی یاساغ کرد، وه لیدی کوری موغیره ی باوکی سوارچاگ و هاوه لئ پیغه مبه ر (خالیدی کوری وه لید) بوو.

به پیچه وان هه وه، شاعیره یلی سه رده می جاهیلی، به مهی ئاشنابوون و ده ستپیککی شیعره کانیان به وی ده کرده وه، به لام وه که مه به ستیککی شیعیی له وینه ی په سن (وه سف) و هه جوو ئاماده یبه کی سه ره به خوئی نه بووه، به لام پیبه ست به بابه تی په سن هه بووه، شاعیره یلی جاهیلی له وینه ی (المنخل الیشکری) و جگه له ویش پێیاندا هه لگوتووه، هاوکات له یه کیک له موعه له قاته کانی (عه نته ره ی کوری شه داد) یشدا ئاماده یی هه یه، ئەوه تا خوئی ته نانه ت له خواردنه وهی مه یشدا به ئازا و پێشه نگ ده بینیت:

وقد غدوت إلی الحانوت یتبعنی...
شاو مشل شلوشل شول
فی قتیبه کسوف الهند قد علموا...
أن هالك كل من یحفی وینتعل
نازعتهم قضب الريحان متکناً...
وقهوه مزه راووقها خضل
لا یستفیقون منها وهی راهنه...
إلا بهات وإن علوا وإن نهلوا
یسعی بها ذو زجاجات له نطف...

ولقد شربت من المدامه بعدما... رکد الهواجر بالمشوف المعلوم
بزجاجه صفراو ذات أسره... قُرنت بأزهر فی الشمال مُقدم
فإذا شربت فإنی مستهلك... مالی وعرضی وافر لم یُکلم
وإذا صحت فما أقصر عن ندى... وکما علمت شمائلی وتکرمتی

واته:

((ته نانه ت له قه قه قچی گه رماش به پیاله ی هه لکۆلراو شه رابم ده خواردنه وه، به پیاله یه کی شوشه ی زه رد، که چه ند هیلکیکی له سه ربوو، به لای قۆریه کی سپیی سه ردا خراوه وه دامنا بوو، تا له قۆریه که وه مه ی بکه ناو پیاله که وه، منیککی که مه ی ده خۆمه وه، له به خشنده ییمه وه یه مائی خۆم ته خشان ده که م، وپۆیه ده خۆمه وه تا هه یاو حورمه تی خۆم له که دار نه که م، ئەی یار کاتیکیش به ناگا دیمه وه، هیشتا ش هه ر به خشنده و به رکه مالم و ناگۆریم)).

به لام ئەو شاعیره ی له ناویاندا به مه یخواردنه وه ناسراوه و کردبوویه کارو پیشه ی ژیا نی خوئی ئەوه (ئه عشا ی گه وره) ی شاعیره، که له به رئه وه مسولمان نه بوو و له سه ربیبا وه یی خوئی مایه وه، چونکه ئیسلام مه یخۆریی هه رام کردوه، ئەعشا مه یخۆره وه یه کی ئالووده بووی سه رده می جاهیلیه، ئەو ناویانگه شی که بلاو بووه ته وه، به هوئی موعه له قه که یه وه یه، که له چه ند به یتیکیدا به مه یدا هه ل ده دات و ده لیت:

مقلصُ أسفل السربال معتمل
 ومستجيبُ تخال الصنج يسمعه...
 إذا ترجع فيه القينه الفضل
 والساحبات ذبول الخزئ ونه...
 والرافلات على أعجازها العجل
 من كل ذلك يومٌ قد لهوت به...
 وفي التجارب گول اللهو والغزل

میرخاسانهی بدهن ... به راستی رامبوارد و چیژم
 لهو رۆژانه دیت، من پیاوی دلداری بووم، و هیچ
 شتیك له دلداریکردن و گهرموگوپیی ههزرهکاری
 نهخستم)).
 (بۆموعه لهقه کان، سوووم له کتییی (شرح المعلمات
 السبع)ی زهوزنهی، چاپی 2013 وهرگرتوووه (و).

كودهتا ئیسلامییهكه و قورخکردنی چیژ

بانگهوازی محهمهدی پهیدا بوو، وئیسلام به
 نیوه دوورگه ی عه ره بیدا بلأبوووه، ئەمهش جوړه
 كوده تاپه کی كۆمه لایه تی و سیاسی بهرپاگرد، و
 ههرا مکردن به پیی دهقه کان پهیدا بوون، كه
 سه ره تا پله به ندبوو و كۆتاییه كه ی یاساگردنی
 ته واووتی مه ی گرتوه، ئەگه رچی هیشتا نه ریتی
 مه یخواردنه وه لای هه ندیكان هه ر ما بوووه، لئ
 زۆربه ی ئەو گێرانه وه و چیرۆكانه ی هه ن سه باره ت
 به و كه سانه ی هیشتا هه ر مه یخۆر بوون دژیه كن،
 ئەمه جگه له وه ی راده ی وردیی له جیبه چیگردنی
 سزا یان هۆشدار ی پیدانیشیان جیاوازه، سزای
 مه یخۆر قامچیکوته (جه لددان)، لئ راجیایی هه یه
 له سه ر ژماره ی قامچییه كان، به و وه سفه ی داخۆ
 مه یخواردنه وه له تاوانه مه زنه كانه یان نا؟
 هاوكات ئیسلام چه مکی بییه شبوون له «مه یی
 پیروژ» ی پیشكه شكرد وه ك سزابه ك بۆ ئەوكه سانه ی
 له دونیادا مه ی ده خۆنه وه، وه ك پیغه مبه ر
 موحه ممه د له گوزارشتیكدا ده لیت: ((هه ر
 كه سیکی له م دونیایه مه ی بخواته وه، و ئالووده ی
 بئ و پئش ئەوه ی ته رکی بكا و داوای لیخۆشبوون

واته:)) (چه ندین جار چوو مه ته مه یخانه كان و كابرای
 گوشت برژینی چوستو چالاكم له داوی خۆمه وه دیتوووه
 ... چه ندان گهنجی ریکو راست وه ك شمشیری
 هیندیم له گه لا هاتوون، ئەوانیکی كه دلنیا بوون
 له وه ی هه ر ده مرن، ئیتر بۆچی پیک له داوی
 پیک خه مه كانی ژبانیا ن هه ل نه دن ... به چله
 ره یخانه سلأوی په كترمان ده سه نده وه و له ناو
 خۆماندا ده مان گێرا تا بۆنی بکه ین، شه رابه كه ش
 وه ك كراسی شه ونم ساف و په وان بوو ... ئەوان
 سه رخۆش بوون و كاتوشوین به لایانه وه چ نه بوو،
 هینده نه بئ مپ بکرین له شه راب و ساقی هه رگیز
 لیان جوئ نه بیته وه ... ساقی گوئ به گواره ی
 مرواری به قاچی پرله پاوانه وه، خیرا به ناوئیمه ی
 چینی مه ستاندا ده گه را و ده هات و ده چوو ...
 ئامیره كانی موزیک وه لامی په كتریان ده دایه وه،
 لیره عود زایه له ی بوو، و له ولاره ژنه گۆرانی بیژیکی
 جوان به خرینگه ی مه چه كه كانی ته پللی لئ ده دا
 ... كچه یلیك به كراسی ئاودامانه وه، به كووپه له
 شه رابه وه ده سورانه وه، تا ده رخواردی ئەو لاره

فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمُ (23: الطور):
واتە ((بە دلخۆشپىيەۋە لە كاسى تايپەتيدا شەراب
دەنۆش، جار جار بۆ خۆشى و گالتە لە يەكتى
دەستپىن، دوور لە پەفتارى ناشرىن و گوناھو
تاوانباركردنى يەكتر)).

ئەو سىفەتانەى دەقە قورئانپىيەكان باسى دەكەن،
پىۋەندى بە ماناى ووشەى مەى (لەزمانى
عەرەبىدا: خمر) ۋە ھەيە، بە ۋەسەفەى كە
ۋەكو سەرىپۇش (الخمار) ئاۋەزى مرۇف دادەپۇشپىت،
ھەرچى مەيى بەھەشتە، سىپپى ۋە ۋە كەسەى

بكات ھەرى، ئەۋە لە رۆژى دواپىدا لىۋى تى
ناسۋى))، ھەرچى ئىسلامە دىدىكى جىۋاۋزى
پىشكەش كىرد، ئەۋ چىژەى پەت نەكردەۋە، مەى
ھەيەتى، بەلكو گۆرى بۆ چىژىكى خۇدايى، كە
كاتىك بەھەشتىيەكان دەچنە ناۋبەھەشتەۋە،
دەستپان پىى رادەكات، ئەۋەتا دەقى قورئان
دەلىت: ((مۇۋنەى ئەۋ بەھەشتەى بە خۇناسان
ۋ پارىزكاران ۋادە دراۋە، كۆمەلىك رۇببارى لىۋرپىژ
لە ئاۋى سازگار ۋ رۇبارەيلىكى پىر لە شىرى بەتام
ۋ رۇبارەيلىكى پىر لە مەيى پىرچىژ بۆئەۋانەى
دەخۇنەۋە، ۋ رۇبارەيلىكى پىرلە ھەنگۈىنى
پالفتەپان پى دەبەخشىن، ئەمە جگەلە ھەرچى
بە رۇبۋومىكى مېۋەھاتە، خۇداش لىپان خۇش
بۋە، ۋ ۋە ئەۋانەى لەئاگردا بەنەمرى دەمىننەۋە
ۋ ئاۋى كۆلھاتۋى ناۋسكېر دەخۇنەۋە، ئەمانىش
ئاۋا دەمىننەۋە)).

**ھەرچى لۆژىكى مەيى
خۇدايى، پابەندە بە چىژىكى
پوختەۋە، ھىچ لە ۋ مەيە
ناچىت ئەمىرۋ دەخۇىنەۋە
ۋ لە ۋ مەيەش ناچىت لە
رۇبۋودا خۇاردۋىانەتەۋە**

مەيى خۇدايى

مەيى بەھەشت لەمەيى دۇنيا ناچىت، ئەۋمەستت
ناكات، واتە ئاۋەزت لى ناستىپىتەۋە، ۋەك لە
قورئانى پىرۇزدا باس كراۋە ((يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ
مِّنْ مَّعِينٍ (45) بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ (46) لَا فِيهَا
عَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُونَ (47) : الصافات)) واتە
:(لە پەرداخى تايپەتيدا شەرابى تايپەتپان بەسەردا
دەگىپىن، شەرابەكە زۆر سىپى ۋ بەلەزەتە بۆ ئەۋ
كەسانەى نۆشى دەكەن، نەدەبىتە ھۆى سەرىپىشە
ۋ ئىلجىدان، نە ۋەك شەرابە ناپوختەكانى دۇنيا
مەست ۋ بېھۇشپان دەكات)، ھەرۋەھا ((يَتَنَزَّعُونَ

دهيخوانه وه پي مہست نابي، و نابيتہ هوي نازاره جياوازه کاني جهسته، هاوکات نه و کسهي دهينوشيت تووشي نه و پي لي هه لبرين وه لیت و په لیت وتنه نابي، که مهستی دروستی دهکات. هه رچی لوژیکی مهی خوداییه، پابه نده به چيژیکی پوخته وه، له لایه که وه ليکه وتنه و ناکامه دونیاییه پتوه نديداره کان به تايه تمه نديی مروی وله لایه کی تریشه وه تايه تمه نديیه سروشتییه کاني مهی تیکه لی نابن، هیچ له و مهی نه ناچیت نه مپو دهیخوینه وه وله و مهی هه ش ناچیت له رابردوودا خواردوو پانه ته وه، نه م کوده تايه له سیفه ته جه وه هرییه سروشتییه کاني مهی، ده قه قورئانییه که گرمانهی دهکات، له کاتیکدا جگه له موقه دهس (ده قی قورئان) هیچ سه رچاوه یه کی دیکه ی سه لماندن بو نه م سیفه تانه مان نییه، مهی دنیا ته نه ا له ناوه که یدا له مهی پوژی په سلان ده چیت نه که له سیفه ته کانیدا، نه وتیگه یشتنه ی ده قه قورئانییه کان پیشکشی ده کهن، وه رچه رخانییک بوو له سه ر ناستی نه و چيژهی مهی پیشکشی مان دهکات، گورا به ره و مهی کی خودایی زور به چيژ و دوور له و سلبییاته ی پتوه ندي به مهی وه هه یه.

سه رچاوه:

<https://raseef22.com/culture/201524/12//wine-pre-islamic-passion-and-islamic-monopolism/>